1447هـ

كَشْفُ الْالْتِبَاسِ

عن حكم القتال في صف حماس

هاماسنىڭ سىپىدە تۇرۇپ ئۇرۇش قىلىشنىڭ ھۆكۈمى ھەققىدىكى شۇبھىلەرنى ئېچىش

ناسىر سۇننەت قۇرەشى
-(ئاللاھ قۇبۇل قىلسۇن)-
يازغان

ارلىق ھەمدۇ-سانالار يالغۇز ئاللاھقا خاستۇر، دۇرۇت ۋە سالاملار ئۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبەر كەلمەيدىغان زاتقا بولسۇن!
مەقسەتكە كەلسەك:

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **{ئۇلار بىلەن ياكى پىتنە تۈگەپ، دىن ئاللاھقا خاس بولغانغا قەدەر ئۇرۇش قىلىڭلار، ئەگەر تۇلار توختىسا، پەقەت زالىملاردىن باشقىلارغا دۈشمەنلىك قىلمايدۇ.} (سۈرە بەقەرە، ١٩٣-ئايەت) ئاللاھ تائالا يەنە مۇنداق دەيدۇ: {سىلەرگە نېمە بولدىكى، ئاللاھ يولىدا ئۇرۇش قىلمايسىلەر؟ ھالبۇكى، ئاجىز ئەرلەر ۋە ئاياللار ۋە بالىلار ئۈ رەببىمىز بىزنى ئاھالىسى زالىم بولغان بۇ شەھەردىن چىقارغىن، بىزگە ئۆز تەرىپىڭدىن بولغان ئىگە بولغۇچى ئاتا قىلغىن ۋە ئۆز تەرىپىڭدىن نۇسرەت ئاتا قىلغىن، دېمەكتە.}** (سۈرە نىسا، ٧٥-ئايەت).

بۇ ئايەتلەردىن ئېلىنىدىغان دەللىلەر: جىھاد تۇرغۇن مەقسەتلەر يۈكۈلگەن بىر ۋاستە بولۇپ، ئۇنىڭ بىرىنچى مەقسىتى بولسا ئاللاھنىڭ كەلىمىسىنى زېمىندا ئۈستۈن قىلىش ئۈچۈن ئاللاھ يولىدا ئۇرۇش قىلىشتۇر. ئۇنىڭدىن كېيىن بولسا، ئادالەتنى بەرپا قىلىپ زېمىنىنىڭ شەرىق ۋە غەربىپ تەرەپلىرىدىكى ئاجىز مۇسۇلمانلارغا يارەدەم بېرىشتۇر. ئۇنىڭ ئەڭ مۇھىم مەقسىتى تەۋھىدنى پېيىش بولۇپ، ئۇنىڭدىن تەۋھىدكە ئەگىشىپ تۇرغۇن مەقسەتلەر شاخلىنىپ ئاللاھ ئەززە ۋە جەللەگە ئىبادەت قىلىشنى ئىشقا ئاشۇرىدۇ.

بۇنىڭدا بايراقلار، غايە مەقسەتلەر بولۇپ ئۇلار تۆۋەندىكىدەك:

١. ئاللاھ يولىدىكى بايراق:

ئەبۇ مۇسا ئەشئەرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن مۇنداق رىۋايەت قىلىنىدۇ: بىر ئەئرابى پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمگە كېلىپ مۇنداق دېدى: **«ئى ئاللاھنىڭ ئەلچىسى، بىر ئادەم غەنىمەت ئۈچۈن ئۇرۇشىدۇ، بىر ئادەم شان-شەرەپ ئۈچۈن ئۇرۇشىدۇ. بىر ئادەم ئورنىنىڭ يۇقىرى بولۇشى ئۈچۈن ئۇرۇش قىلىدۇ. (يەنە بىر رىۋايەتتە مۇنداق كەلگەن: باتۇرلۇق ئۈچۈن ئۇرۇشىدۇ، قىزغىنلىق ئۈچۈن ئۇرۇشىدۇ. يەنە بىر رىۋايەتتە غەزەپلىنىپ ئۇرۇشىدۇ، دېيىلگەن) قايسىسى ئاللاھ يولىدا بولىدۇ؟»** رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم: **«كىمكى ئاللاھنىڭ كەلىمىسىنى ئۈستۈن قىلىش ئۈچۈن ئۇرۇشسا، ئەشۇ ئاللاھ يولىدا بولغان بولىدۇ»** دېدى. (بىرلىككە كەلگەن ھەدىس).

بۇ ھەدىستىن دەلىل: ھەقىقەتەن پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم بىزگە ئاللاھ يولىدىكى جىھادنىڭ مەنىسىگە شەرئىي ئېنىقلما بېرىپ، ئۇ بولسىمۇ تەۋھىدنى پېيىش ۋە ئاللاھنىڭ شەرىئىتى بويىچە ھۆكۈم قىلىش ئارقىلىق ئاللاھنىڭ كەلىمىسىنى ئۈستۈن قىلىش ئۈچۈن ئۇرۇش قىلغان ئادەمنىڭ جىھادىدۇر. ئۇنىڭ ئاساسى بولسا مۇسۇلمانلارنىڭ ئەمەس__مەيلى ياخشى ياكى ناچار بولسۇن__ بايرىقى ئاستىدا قىلىنىدۇ. دېمەك، جىھاد بولسا مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇرۇش ئېچىلغان كاپىرلار، مۇرتەدلەر ۋە باغىيلار ۋە شۇنىڭغا ئوخشاشلارغا قارشى ئاللاھنىڭ كەلىمىسىنى ئۈستۈن قىلىش ئۈچۈن ئۇرۇش قىلىشى ۋە ئۇنىڭ ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسىتىشى ۋە كۆرەش قىلىشىدۇر. مانا بۇ مەقسەت ۋە غايىنى نىشان قىلغان جىھاد ئاللاھ يولىدىكى جىھاد ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقىنى مەقسەت قىلغىنى بولسا، جاھىلىيەت ئۇرۇشى ھېسابلىنىدۇ.

٢. جاھىلىيەتچە قارىغۇ بايراق:

بۇ بولسىمۇ غايىسى ئاللاھنىڭ كەلىمىسىنى ئۈستۈن قىلىش بولمىغان، ئۇنىڭدا ھىدايەت يولى بىلەن ئاغزىلۇق يولى ئايرىلمىغان بارلىق باتىل بايراقلاردۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **{كىمكى بۇ دۇنيادا قارىغۇ بولسا، ئاخىرەتتە ھەم قارىغۇ بولىدۇ ۋە توغرا يولدىن ئازغان بولىدۇ.}** (سۈرە ئىسرا، ٧٢-ئايەت).

جاھىلىيەت ئۇرۇشى ئىككى قىسىمغا بۆلىنىدۇ:

١. كۇپرى، شىرىك ۋە مۇرتەدلىك ئۇرۇشى:

بۇنىڭ بىرسى تاغۇت يولىدا ئۇنىڭغا يارەدەم بېرىش ئۈچۈن ئۇرۇش قىلىشتۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن: **{مۇمىنلار ئاللاھ يولىدا ئۇرۇش قىلىدۇ، كاپىرلار بولسا تاغۇت يولىدا ئۇرۇش قىلىدۇ، سىلەر شەيتانىڭ دوستلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلىڭلار، ھەقىقەتەن شەيتانىڭ مىكرى ئاجىزدۇر.}** (سۈرە نىسا، ٧٦-ئايەت).

٢. ھارام مەنسىيەت ئۇرۇشى:

ئۇنتۇپ ئىبنى ئابدۇللاھ بەجەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم مۇنداق دېگەن: **«كىمكى گۈرۈھۋازلىقتا چاقىرىدىغان ياكى**

گورۇھۇڭلىققا ياردەم بېرىدىغان قارىغۇ بايراق ئاستىدا ئۇرۇش قىلىپ ئۆلسە، ئۇ جاھىلىيەت ئۆلۈمىدە ئۆلگەن بولىدۇ.» (سەھىھ مۇسلىم)

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلىدۇ: **«كىمكى ئىنتائەتتىن چىقسا، مۇسۇلمانلار جامائىتىدىن ئايرىلىپ ئۆلسە، جاھىلىيەت ئۆلۈمىدە ئۆلگەن بولىدۇ. كىمكى قەبىلىۋازلىق قىلىپ غەزەپلىنىدىغان، ياكى گورۇھۇڭلىققا چاقىرىدىغان، ياكى گورۇھۇڭلىققا ياردەم بېرىدىغان قارىغۇ بايراق ئاستىدا جەڭ قىلىپ ئۆلسە، ئۇ جاھىلىيەت ئۆلۈمىدە ئۆلگەن بولىدۇ. كىمكى مېنىڭ ئۈممىتىمدىن چىقىپ كېتىپ، ئۇلارنىڭ ياخشى يامانلىرىنى ئايرىماي ئۆلتۈرسە، مۇمىنلىرىگىمۇ پەرۋا قىلمىسا، ئەھدە بېرىلگەنلەرگە ئەھدىگىمۇ ئەمەل قىلمىسا، ئۇ مەندىن ئەمەس، مەنمۇ ئۇنىڭدىن ئەمەس.»** (مۇسلىم رىۋايىتى).

بۇ ھەدىستىن دەللىلەر: جاھىلىيەت ئەھلىگە ئوخشاش ئۆلۈشنىڭ سەۋەبى ئۇلار ئىمامى يوق باشباشتاق كىشىلەر بولۇپ، ئۇلار مۇسۇلمانلار جامائىتىدىن ئايرىلىپ، ئۇلارنىڭ سېپىنى پارچىلاپ، كەلىمىسىنى بۇلغىغان ياكى ھېچقانداق پۈت تىرەپ تۇرغۇدەك دەلىلسىز ھالدا مۇسۇلمانلار جامائىتىگە قارشى ئۇرۇش قىلغان ئادەملەردۇر. كىمكى نىشانى ئورۇق بولمىغان قارىغۇ بايراق ئاستىدا ئۇرۇش قىلسا، خۇددى قەبىلىۋازلىق ۋە گورۇھۇڭلىق قىلىپ، گورۇھۇڭلىق ئۈچۈن غەزەپلىنىدىغان ياكى گورۇھۇڭلىققا ياردەم بېرىشكە دەۋەت قىلىدىغان قەۋمىنىڭ ئۇرۇشىغا ئوخشاش ئۇرۇش قىلغان بولىدۇ. يەنى ئۇ نەپسى قىزىقىشى ئۈچۈن غەزەپلىنىپ، ئۇز قەۋمى ئۈچۈن، ئۇز نەپسى خاتىشى ئۈچۈن ئۇرۇش قىلغان بولىدۇ. ئۇ بۇ ئۇرۇشىدا ئۈچۈق تەۋھىد بايرىغا ئەگىشىپ، ماختىلىدىغان جاسارەت بىلەن ئاللاھقا ئىبادەت قىلىپ ئۇرۇش قىلغان بولمايدۇ.

ئاللاھ يولىدا بولمىغان بارلىق بايراقلارنى جاھىلىيەتچە قارىغۇ بايراق دەپ ئاتاشقا بولىدۇ. سەھىھ مۇسلىمدا، جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما مۇنداق دېگەن: بىز پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم بىلەن بىر غازاتقا چىققانىدا، مۇھاجىرلاردىن بولغان بىر ئادەم ئەنسارلاردىن بولغان بىر ئادەمگە ئازار بېرىپ قويىدى. شۇنىڭ بىلەن ئەنسارى <ئۆز ئەنسارلار> دەپ توۋلىدى. مۇھاجىرلار بولسا <ئۆز مۇھاجىرلار> دەپ چاقىردى. رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم مۇنداق دېدى: **«نېمىشقا جاھىلىيەت دەۋاسى قىلىسىلەر؟»** ساھابىلەر: «ئى رەسۇلۇللاھ، مۇھاجىرلاردىن بولغان بىر ئادەم ئەنسارلاردىن بولغان بىر ئادەمگە ئەرزىيەت بېرىپتۇ» دېدى. رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم: **«ئۇنى تەرىك ئىتىڭلار، ئۇ سېپىسىپ كەتسۇن»** دېدى.

بۇ ھەدىستىن دەللىلەر: شەرئىي دەللىلەر ئاللاھ تائالا ۋەھيى بىلەن ماختىغان پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ساھابىلىرىنىڭ ئەمەلى ئەھۋالى بىلەن ئېنىقلانغان بولۇپ، ئاللاھ تائالا ئۇلار ھەققىدە مۇنداق دېگەن: **{مۇھاجىرلار ۋە ئەنسارلاردىن بولغان ئەۋۋەلقىلار ۋە ئۇلارغا ياخشىلىقتا ئەگەشكەنلەردىن ئاللاھ رازى بولدى. ئۇلارمۇ ئاللاھتىن مەمنۇن بولدى. ئۇلارغا ئاستىدىن ئۆستەكلەر ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرنى تەييارلىدى. ئۇلار ئۇنىڭدا مەڭگۈ قالىدۇ. بۇ كاتتا مۇۋەپپەقىيەتتۇر.}** (سۈرە تەۋبە، ١٠٠-ئايەت) ۋە شۇنداقلا ھەقسىز رەزىلىتىگە غايە ۋە بايراقلارنى پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم «جاھىلىيەت دەۋىتى» دەپ ئاتىدى.

دۇنيالىق ھۆكۈمەر بىلەن ئاخىرەتلىك ھۆكۈمەرنىڭ پەرقىنى ئايرىمساق بولمايدۇ. كىمكى قارىغۇ بايراق ئاستىدا ئۇرۇش قىلىشتىن ئادا-جۇدا بولىدىكەن، ئۇ ئاللاھقا ئاسىيلىق قىلغان بولمايدۇ. بۇ ئادا-جۇدالىق بولسا جاھىلىيەت گورۇھۇڭلىق دەۋىتى، تاغۇتقا ياردەم بېرىش ۋە كاپىرلىققا ئاپىرىلغان مۇرتەد تائىپىلەر بىلەن بىرلىشىشتىن ئادا-جۇدا بولۇشنى كۆرسىتىدۇ. دىنى، ئابرۇيى، مېلى ۋە جېنى ۋە زىمىنى ئۈچۈن ئۇرۇش قىلغۇچى قارىغۇ بايراقتىن سالامەت قالغان كىشىدۇر. چۈنكى ئۇنىڭ غايىسى بار، ئۇنىڭ غايىسى تۇغرا غايە بولۇپ، شەرىئەت قىزىتقۇرغان ۋە ئۇنىڭ ئەھلىنى شەھىد دەپ ئاتىغان غايىدۇر، سەئىد ئىبنى زەيد پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسسەللەمدىن مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: **«كىمكى مېلى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلسە ئۇ شەھىد، كىمكى قېنى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلسە ئۇ شەھىد، كىمكى دىنى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلسە ئۇ شەھىد»** (ئەبۇ داۋۇد تىرمىزى، نەسەئى ۋە ئەھمەد رىۋايىتى).

بايراق سىرتقى جەھەتتىن جاھىلىيەتچە بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئاستىدا ئۇرۇشۇپ ئۆلگوچىنىڭ ئىشى ئاللاھقا قايتۇرۇلىدىغان بولۇپ، ئۇرۇشقا چىقىشتىكى سەۋەبى، نىيىتى، مەقسىتى ۋە قەلبىدىكى ئىتتىقادى ئۈستىدە قايتا تىرىلىدۇ. ئائىشە رازىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دەيدۇ: رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم مۇنداق دېدى: **«كەشبىگە قارىغان ئاتلانغان قوشۇنغى ئۇلار بەيدا دېگەن جايغا كەلگەندە ئۇلارنىڭ بېشىدىن باشلاپ ئاخىرىغىچە ھەممىسىنى يەر يۇتۇپېتىدۇ.» مەن دېدىم: «ئى رەسۇلۇللاھ، قانداقۇ ئۇلارنىڭ بېشىدىن ئاخىرىغىچە ھەممىسىنى يەر يۇتۇپېتىدۇ؟ ئۇلار ئارىسىدا بازارلار ۋە ئۇلاردىن بولمىغانلارمۇ بار تۇرسا؟!» رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسسەللەم : «ئۇلارنىڭ باشتىن ئاخىرىغىچە ھەممىسى يەر يۇتۇپېتىدۇ، ئاندىن ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆز نىيىتى بويىچە تىرىلىدۇ»** دېدى. (بىرلىككە كەلگەن ھەدىس، بۇ يەردىكىسى بۇخارىنىڭ لەپزى).

ئالدىنقى سەپتە تۇرغۇچى ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىنى ئىنىق بىلىپ، شەرئى مەقسەتلەرنى چۈشىنىپ، ھاجەت چۈشكەندە توغرا مۇئازىنەتنى بىلىشى، بولۇپمۇ بۇنىڭدەك

ئەھۋالدا ئىككى ياخشىلىقنىڭ ئەڭ ياخشىسىنى تاللاش ۋە ئىككى ياماناتلىقنىڭ ياماندىن قېچىش قائىدىسىنى ئىشلىتىشنى بىلىشى كېرەك. شەيخۇل ئىسلام رەھمەھۇللاھ ٥١٢/١٠-تۇمۇرلۇق پەتۋاسىدا مۇنداق دېگەن: شۇنىڭدەك ۋاجىب ئىكەنلىكىدە شەك بولغان ئىشنى قىلىش «پەرھىزكارلىق» ئىھتىياتى بولۇپ، ئەمما بۇنىڭ ھالەتلىرى بار. «پەرھىزكارلىق»نى مۇكەممەل قىلىش ئىككى ياخشىلىقنىڭ ئەڭ ياخشىسىنى تاللاش ۋە ئىككى ياماناتلىقنىڭ ياماندىن قېچىشنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شەرىئەتنىڭ مەنپەئەتىنى قولغا كەلتۈرۈپ ئۇنى مۇكەممەللەشتۈرۈش ۋە بۇزغۇنچىلىقنى يوقىتىش ئۈچۈن ئازلاشتۇرۇش ئۇسۇلىغا قۇرۇلغان. كىم شەرئىي مەنپەئەتلەر ۋە شەرئىي بۇزغۇنچىلىق قىلىش ۋە تەرىك قىلىشتا تەكىپۇكلۇقنى ساقلىيالمىسا، ۋاجىباتلارنى تەرىك قىلىپ، ھارام ئىشلارنى قىلىدۇ. بۇنى پەرھىزكار ۋە تەقۋالىق ھېسابلايدۇ. خۇددى ئەمرىنىڭ زالىملىق تۈپەيلى جىھادنى تاشلىغان ئادەمدەك. ئۇ بۇنى تەقۋالىق ۋە پەرھىزكارلىق دەپ ھېسابلايدۇ. خۇددى جۈمە ۋە جامائەت نامىزىنى بىدئەت ۋە فاجىرلىق بولغان ئىمام ئارقىسىدا ئوقۇشنى تەرىك قىلغان كىشىدەك. ئۇ بۇنى تەقۋالىق دەپ قارايدۇ. راستچىل ئادەمنىڭ گۇۋاھلىقىنى قوبۇل قىلىشتىن، ئالىمدىن ئىلىم ئېلىشتىن ئۇلارداكى يۇشۇرۇن بىدئەت تۈپەيلى ئۆزىنى تارتىدۇ. ئاڭلاشقا تېگىشلىك ھەقنى ئاڭلاشتىن قۇبۇل قىلىشنى تەرىك قىلىدۇ ۋە بۇنى تەقۋالىق ۋە پەرھىزكارلىق دەپ قارايدۇ.

خۇلاسە:

ئاللاھ ئىنزىتلىك قىلغان يارەمگە ئېرىشكۈچى تائىپىگە قېتىلىشتىن ئۆزىرە توسۇپ قويغان كىشىگە تاجاۋۇزچى دۈشمەننى بوزەك قىلىنغان مۇسۇلمانلارنىڭ ھۆرمىتى، دىيارى، قانلىرى ۋە ئايروپلىرىنى تالان -تاراج قىلىشتىن توسۇش ئۈچۈن جىھاد قىلىش قادىر بولالىسىلا ھەرقانداق ئەھۋالدا ۋاجىبتۇر. جىھادنى جاھىلىيەت بايرىقىغا كىرمەستىن ۋە مۇرتەد ئارمىيەلەرگە قاتناشماستىن قىلىش كېرەك. چۈنكى ئۇلارنىڭ بايرىقى ئاستىدا جىھاد قىلىش ئۈچۈق ئاشكارە كۈپرىلىق بولۇپ، بەندە ئۆزىنى ئۆلتۈكمۇ چۈشۈپ قېلىشتىن ساقلىشى كېرەك. ئەمما قادىر بولالىسىلا دۈشمەنگە قارشى تۇرۇشى كېرەك. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **{سىلەرگە نېمە بولدىكىن ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلمايسىلەر؟ بىزنى بۇ ئاھالىسى زالىم شەھەردىن چىقارغان، بىزگە ئۆز بىر ئىگە بولغۇچى قىلىپ بەرگىن ۋە بىزگە ئۆز تەرىپىڭدىن بىر يارەدەم بەرگىن، دەيدىغان ئاجىز ئەرلەر ۋە ئاجىز ئاياللار ۋە ئاجىز بالىلارنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن جىھاد قىلمايسىلەر؟}** (سۈرە نىسا، ٧٥-ئايەت).

ئەگەر تەييار ۋاستىلەر بولمىسا، ھەر بىر بالاغەتكە يەتكەن مۇسۇلمان ئەرلەر دۈشمەننى يالغۇز ياكى ئەھلى سۈننەت ۋەجامائەتتىن بولغان كىچىك گۇرۇپپىلار شەكىلدە دۈشمەنگە قارشى تۇرۇشى كېرەك. ئەمما سىرتىدا قارىغۇ بايراق ئاستىدا ئۇرۇش قىلىشقا مەجبۇر بولۇپ قالسا، زېمىندا ئاللاھنىڭ شەرىئىتى يۈرگۈزۈلمەي قېلىشتىن ساقلانغان ئاساستا ئۇرۇش قىلسا بولىدۇ. چۈنكى يەھۇدىلار دىنىنىڭ مۇرتىتگە ۋە مۇقەددەساتلىرىغا تاجاۋۇز قىلمۇاتىدۇ. ئاللاھنىڭ ھۆكۈمى كىم خالىسۇن، كىم خالىمىسۇن چوقۇم كېلىدۇ. بۇ ئاللاھنىڭ ۋەدىسى، ئاللاھ ۋەدىسىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن: **{ئاللاھ سىلەردىن ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارنى ئۇلاردىن ئىلگىركىلەرنى زېمىندا ئۇرۇن باسار قىلغاندەك زېمىندا ئۇرۇن باسار قىلىشنى، ئۇلارغا رازى بولغان دىنى ئۈستۈنلۈككە ئېرىشتۈرۈشنى، ئۇلارنىڭ قورقۇنچىسىنى ئەمىنلىككە ئېرىشتۈرۈشنى ۋەدە قىلدى، ئۇلار ماڭا ئىبادەت قىلىدۇ، ماڭا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەيدۇ. سىلەردىن كىمكى بۇنىڭدىن كاپىر بولىدىكەن، ئۇلار پاسىقلاردۇر.}** (سۈرەت نۇر، ٥٥-ئايەت).

بىزدىن ھەر بىر بەندە ئۆز مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلىشقا تەكلىپ قىلىندۇ. نەتىجە ھاسىل قىلىش ۋە ئۇنىڭغا بۇاسىتە ھازىر بولۇشقا تەكلىپ قىلىنمايدۇ. بەلكى ئاللاھقا ساغلام ئەقىدە بىلەن يۈزلىنىپ، يەھۇدىلارنىڭ كۆپرىلىرى ۋە شىيئەچى ئىخۋانچىلەرنىڭ كۆپرىدىن ئاللاھ ئۈچۈن ئادا-جۇدا بولۇشى كېرەك. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن: **{سەن ئاللاھ يولىدا ئۇرۇش قىل، سەن پەقەت ئۆزۈڭگە ھېساب بېرىسەن، مۇمىنلارنى جىھادقا قىزىقتۇر. ئۈمىدكى، ئاللاھ كاپىرلارنىڭ كۈچىنى توسىتۇچىدۇر. ئاللاھنىڭ كۈچى ئەڭ زور، ۋە ئۇنىڭ ئازابى ئەڭ قاتتىقتۇر.}** (سۈرەت نسا، ٨٤-ئايەت)، شۇنداقلا، ئۆزىنىڭ تېرىشچانلىقىنى ۋە ئەمەللىرىنى ئۈنۈمى ئارقىسىدىكى مۇرتەدلەرگە نىسبەت بەرمەسلىككە تېرىشىشى كېرەك. چۈنكى ئۇنداق قىلىش باتىلنى زىننەتلەش، ئەھلى سۈننەت ئامىمىسىغا شۇبھە سېلىش ھېسابلىنىدۇ.

ئاللاھ ئەڭ ئۈستۈندۇر ۋە ئەڭ ياخشى بىلگۈچىدۇر.